

Žalobě nezletilce, by žalovaní dědicové Františka S-a byli uznáni povinnými platiti žalobci výživné, jakož i by uznáno bylo právem, že František S. jest nemanželským otcem žalobcovým, bylo procesním soudem první stolice vyhověno. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a odmítl žalobu pro nepřipustnost pořadu práva.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k použitému zrušovacímu důvodu, znovu rozhodl o odvolání.

### Důvody:

Napadené usnesení má mylně za to, že ustanovení Šu 16 první dílčí novely k obč. zák. lze použiti i v případě, když nezletilé nemanželské dítě domáhá se výživného na dědicích nemanželského otce. Zákonný poměr dědiců nemanželského otce k dítěti, upravený Šem 171 obč. zák. má docela jinou právní povahu, než poměr nemanželského otce k dítěti, zakládající jeho otcovské povinnosti v Šu 166 obč. zák. vytčené, neboť závazky dědiců, plynoucí z předpisu Šu 171 obč. zák., jsou jen rázu majetkoprávního, jež vymáhati lze pouze pořadem práva (§ 1 j. n.). Ostatně § 16 první dílčí novely upravuje podle svého zřetelného znění pouze vyměření výživného nezletilému nemanželskému dítěti zastoupenému poručníkem oproti nemanželskému otci a jen mezi těmito účastníky lze v nesporném řízení určit výživné a to ještě za předpokladu, že bylo otcovství uznáno nemanželským otcem. Předpis ten nelze však rozšiřovati na dědice nemanželského otce, jak již v rozhodnutí tohoto soudu čís. sb. 3001 bylo podrobně odůvodněno. Nesejde na tom, že dědicové domnělého nemanželského otce již dříve dobrovolně k úpravě výživného pro nezletilého Ottu Františka Š-a smírným způsobem přistoupili, nebylo-li dosud ani zjištěno, že domnělý nemanželský otec uznal své otcovství k nezletilému Ottovi Františku Š-ovi, což také napadené usnesení připouští, doličujíc jen, že prý poručený soud musel míti o otázce nemanželského otcovství »jasno«, když o smíru jednal a s ním projevil souhlas. K tomuto názoru jest jen připomenouti, že, i kdyby měl poručený soud jasno o poměru nemanželského otcovství k žalobci, nebylo tu ještě nikterak prokázáno uznání otcovství nemanželským otcem. Důvodnému rekursu bylo proto vyhověti a napadené usnesení, opřené mylně o důvod zmatečnosti podle Šu 477 čís. 6 c. ř. s., zrušiti a usnésti se, jak shora uvedeno.

### Čís. 6452.

Není ve zřejmém rozporu se zákonem (§ 16 nesp. říz.), učinil-li opatrovnícký soud náležitá opatření ohledně osoby nezletilého manželského dítěte, ač otec nebyl zbaven otcovské moci.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1926, R II 340/26.)

Žádost manželského otce, by mu byla vydána do výchovy nezletilá dcera, jsoucí dosud ve výchově u své báby, o b a n i ž š í s o u d y zamítly. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Stěžovatel vytýká srovnalým rozhodnutím nižších stolic s hlediska Šu 16 nesp. říz., že jsou ve zřejmém rozporu se zákonem. Práví, že rekursní soud zjistil, že by se jeho nezletilé dceři Ludmile dařilo u něho dobře, že však se jí u její babičky Marcely K-ové daří také dobře, jelikož však dítě žilo až dosud u babičky a uvyklo jí, že je pro ně příznivějším, zůstane-li u babičky. Že však rekursní soud neudává, podle jakých zákonných ustanovení rozhodl, jelikož takového zákona není, že otázku zákonného podkladu odbývá všeobecným tvrzením, že soud může učiniti i takové opatření, kterým jsou omezena otcova práva. Poukazuje k tomu, že ustanovení §§ 139—141 obč. zák. ukládají rodičům povinnost, avšak přiznávají jim také právo, by slušně vychovali své manželské děti, což jest obsahem otcovské moci. Že soud může zakročiti pouze při rozvodu, nebo rozluce manželství, a naříditi podle Šu 142 obč. zák., co se má státi s dětmi, jinak že je vyloučeno zakročení opatrovnického soudu, jelikož platné právo otcovské nad nedospělými dětmi vylučuje ustanovení opatrovníka nebo zakročení opatrovnického soudu, pokud není předpokladů Šu 176 obč. zák. Že dosud nebyl zbaven otcovské moci, že soud neměl důvodu pro takové opatření, že proto postup a rozhodnutí nižších stolic znamená prakticky obmezení jeho otcovské moci. Že naopak je podle Šu 145 obč. zák. oprávněn žádati od soudu, by mu poskytl veřejnou moc soudcovskou, by zjednal průchod jeho otcovské moci a jeho právu na jeho dítě. Leč dovolací soud neshledal, že by tu byl zřejmý rozpor rozhodnutí se zákonem. Podle spisů narodila se nezletilá Ludmila dne 28. března 1923, nedosáhla tedy dosud sedmého roku svého věku, proto podle Šu 21 obč. zák. jest pod zvláštní ochranou zákona. Ku zakročení opatrovnického soudu na zákonitou ochranu tohoto dítěte dala podnět žádost stěžovatelky prvé manželky Anny, v níž bylo se soudem sděleno, že stěžovatel opustil náhle ji a osmnáctiměsíční dítě z důvodu, že je těžce nemocna, že se stěžovatel vůbec nestará o toto dítě a nedá na jeho a její výživu ani haléře. Z dohody o této žádosti ze dne 18. října 1924 vyplývá, že stěžovatel uznal správnost údajů své zatím zemřelé manželky, neboť se zavázal platiti výživné, pokud by se nevrátil k manželce do společné domácnosti, a pokud se dítě nebude moci samo živiti. Nařízením ministerstva spravedlnosti ze dne 10. listopadu 1893 čís. 19.462 (věstník č. 31) bylo připomenuto soudům, že se jejich péče o nezletilé nesmí podle ustanovení občanského zákona omeziti jenom na majetkoprávní zájmy, nýbrž že musí podle svých povinností věnovati v mezích stanovených ve 3. a 4. hlavě I. dílu občanského zákona svou péči také o s o b n í m poměrům nezletilých. Stejným duchem prodchnuta jsou pozdější opatření téhož ministerstva, tak výnos ze dne 3. prosince 1899, čís. 49 věstníku, nařízení ze dne 11. května 1901, čís. 13 věstníku, výnos ze dne 10. dubna 1902, čís. 7493 ve věst-

níku čís. 96, nařízení ze dne 23. července 1904, čís. 13 věstníku, nařízení ze dne 18. října 1905, čís. 19 věstníku. Byť i tedy stěžovatel nebyl zbaven podle Šu 176 a 177 obč. zák. otcovské moci, přece jen opatrovnický soud, zachovavší se podle shora uvedených nařízení ministerských, byl podle Šu 178 obč. zák. oprávněn, vykonáváje zvláštní ochranu nad dítětem, učiniti náležitá opatření, a když tak učinil, nejsou jeho rozhodnutí ve zřejmém rozporu se zákonem. Podle Šu 141 obč. zák. jest především otec povinen pečovati o výživu dětí, dokud se nemohou samy živiti. Matka má zvláště pečovati o tělesnou výchovu a zdraví jejich. Rozhodl-li opatrovnický soud, že se má mateřské péče dostatí dítěti až na další z rukou její babičky, nikoliv z rukou cizí osoby, druhé manželky stěžovatelovy třeba také hodné a spořádané ženy, nemůže toto rozhodnutí býti považováno za zřejmě odporující zákonu, zvláště když podle zjištění rekursního soudu je dobře postaráno tímto způsobem o blaho dítěte a když předchozí chování otcovo, jenž manželku a dítě opustil z důvodu těžké choroby manželčiny, nepodává soudu záruky, že by se dítěti v jeho nové domácnosti dostalo takové náhrady mateřské péče, jaké jest účastno u své báby.

### Čís. 6453.

**Přijímal-li advokát pro klienta peníze, konal z nich platy a srážel si z nich hotové výlohy i odměny za právnické práce, konané pro klienta, jest povinen vydati klientu řádný účet, opatřený doklady. »Řádný« účet musí býti sepsán tak, by každá položka byla jasná a srozumitelná i klientu a by pokud možno byla doložena tak, by mohla býti přezkoumána její správnost. Ohledně odměny za právnické práce jest sice nutno, by práce ty byly určité označeny, stačí však, účtována-li odměna za ně třeba úhrmně.**

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1926, Rv II 622/26.)

Žalovaný advokát zastupoval po několik let Antonína T-a, přijímal též pro něho peníze a konal zaň platy. Na jmění Antonína T-a byl napotom vyhlášen úpadek a správce úpadkové podstaty domáhal se na žalovaném advokátu, by byl uznán povinným vydati žalující úpadkové podstatě Antonína T-a řádný účet z mocenského poměru v letech 1923 až 1924 mezi ním a úpadcem a doklady o jednotlivých položkách příjmu a vydání. Žalobě bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v ý š š í m s o u d e m, z těchto

### d ů v o d ů:

Dovolání opřené o důvody čís. 3 a 4 § 503 c. ř. s., není oprávněno. Rozsudkem prvního soudu, potvrzeným rozsudkem odvolacího soudu, byl žalovaný uznán povinným vydati žalobkyni řádný účet z mocenského poměru v letech 1923 až 1924 mezi ním a úpadcem Antonínem T-em s doklady o jednotlivých položkách příjmu a vydání. Rozsudek tohoto